

ความรุนแรงพินาศ “ปีสุขภาวะ” ไปจากคนไทย 2.7 แสนปี!

อิทธิฤทธิ์ของ “ความรุนแรง” ที่ส่งผลกระทบต่อกระเทือนความสุขและสวัสดิภาพแก่ชีวิตมนุษย์นั้นทุกคนประจักษ์ดี และไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้นกับตนเอง

กระนั้นมนุษย์ก็ยังคุกคามกันด้วยความรุนแรงอยู่ทุกวี่วัน ไม่เว้นแม้กระทั่งทำกับคนรัก หรือสมาชิกในครอบครัว ของตัวเอง!

ในช่วงประมาณ 10 ปีที่ผ่านมา มีนักวิชาการกลุ่มหนึ่งที่พยายามประเมิน “ปริมาณ” ความทุกข์ทั้งทางกายและใจที่เกิดขึ้นกับคนไทยจากความรุนแรงในสังคมของเราแต่ละปีว่ามีมากน้อยเพียงไร อันจะทำให้เห็นประจักษ์ถึงภาพรวมของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

“หน่วย” ของความทุกข์ทางกายและใจที่เกิดขึ้นในการศึกษานี้ถูกนำเสนอในรูปแบบของ “ปีสุขภาวะ” เพื่อสะท้อนให้เห็นได้ชัดๆ ว่า ช่วงเวลาแห่งความทุกข์ที่ “ความรุนแรง” ซัดเหยียดให้แทนที่ความสุขตามอัตภาพที่ “เหยื่อ” พึงมีพึงได้หากไม่เกิดเหตุร้ายนั้นมากน้อยเพียงไร

ต่อไปนี่คือผลจากการศึกษาครั้งนี้

ตะลึง...ความรุนแรงพรากสุขภาวะไปจากคนไทยเกือบ 3 แสนปี

รายงาน “สถานการณ์และความสูญเสียปีสุขภาวะจากความรุนแรงในประเทศไทย ปี 2547” ซึ่งเผยแพร่เมื่อเร็วๆ นี้ จัดทำโดยสำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ ระบุว่า

- การสูญเสียปีสุขภาวะของประชากรโดยรวม เฉพาะที่เนื่องมาจากการตายและภาวะบกพร่องทางสุขภาพ ซึ่งมีสาเหตุมาจากความรุนแรง คิดเป็นจำนวนปีรวมได้ 270,000 ปี
- ผู้ชายได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจากความรุนแรงมากกว่าผู้หญิง โดยประชากรชายสูญเสียปีสุขภาวะประมาณ 22,000 ปี ส่วนผู้หญิงสูญเสียปีสุขภาวะประมาณ 5.6 หมื่นปี แม้เมื่อเปรียบเทียบกับภาพการสูญเสียปีสุขภาวะจากการเจ็บป่วยและเสียชีวิตทุกสาเหตุ พบว่า ความรุนแรงพรากปีสุขภาวะไปจากคนไทย ประมาณ ร้อยละ 2.7 จากการสูญเสียปีสุขภาวะทั้งหมด แต่หากพิจารณาว่า ความรุนแรงเป็นเหตุคุกคามสุขภาพที่เกิดโดยน้ำมือมนุษย์และหลีกเลี่ยงได้ สัดส่วนเพียงเท่านี้ก็นับว่ามากเกินไปกว่าจะยอมรับได้

“ทำร้ายร่างกาย” ทำลายเศรษฐกิจหวัด 3.5 หมื่นล้าน

ในการศึกษานี้ยังรายงานถึงความสูญเสียต่อเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บและตายจากความรุนแรงในช่วงปีเดียวกัน ซึ่งเกิดขึ้น 2 ส่วนหลัก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลโดยตรง กับส่วนที่เป็นความสูญเสียกำลังการผลิต พบว่า

- การบาดเจ็บและตายจากการทำร้ายตัวเองและถูกผู้อื่นทำร้ายได้ก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจคิดเป็นมูลค่าประมาณ 33,000 ล้านบาท
- มากกว่า ร้อยละ 90 ของความสูญเสียทางเศรษฐกิจเกิดจากความสูญเสียกำลังการผลิต ซึ่งมีมูลค่าประมาณ 31,000 ล้านบาท และเป็นความสูญเสียที่เกิดกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิงประมาณ 4.7 เท่า
- ร้อยละ 83 ของความสูญเสียกำลังการผลิตเป็นความสูญเสียในกลุ่มอายุ 15-44 ปี
- ความสูญเสียที่เป็นค่ารักษาพยาบาลมีมูลค่าประมาณ 1.9 พันล้านบาท โดยร้อยละ 60 ของความสูญเสียในส่วนนี้เกิดกับประชากรกลุ่มอายุ 15-29 ปี ซึ่งโดยปกติควรเป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง

นี่คือความสูญเสียจากความรุนแรงที่คนไทยทำต่อกันเฉพาะในส่วนที่พอจะวัดผลพวงออกมาเป็นตัวเลขได้เท่านั้น ยังมีผลอีกหลายด้านที่เกิดในระดับ “ซึมลึก” เช่น ผลต่อจิตใจ สังคม และปัญญา ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อน แต่ก็ส่งผลกระทบต่อความทุกข์และสุขในชีวิตของเราได้เช่นเดียวกับการบาดเจ็บล้มตาย

และที่ไม่อาจมองข้ามได้ก็คือ ตัวเลขที่รายงานจากงานวิจัยนี้สะท้อนสถานการณ์ในปี 2547 อันเป็นช่วงก่อนความขัดแย้งระหว่าง “กลุ่มสี” ทางการเมือง และก่อนหน้า “ไฟใต้” จะโหมกระหน่ำจนเรื้อรัง และยังไม่ได้รับการเยียวยาให้บรรเทาเบาบางลง

ที่มา “คือภัยที่คุกคามสุขภาวะ” ใน รายงานสุขภาพคนไทย พ.ศ.2552

สืบค้นได้จาก <http://www.hiso.or.th>

ข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อ กิติมาภรณ์ 081 449 7479